

MINNINGARORÐ

Til minnis um Tórfinn Smith

Í gjár var Tórfinn Smith, fyrrverandi blaðstjóri okkara og býráðslimur í Havn í 18 ár, borin til gravar. Hann andaðist bráðliga týskvøldið.

Tað var Theodor Olsen, prestur, sum hevði jarðarferðina, og hann læs í prædiku síni úr 20. kapitli í Jóhannesarevangelíinum um Mariu Magdalenu, sum leitaði í urtagarðinum eftir Jesusi, tá hann var risin upp, og Jesus segði við hana: »Nem ikki við meg; tí at eg eri enn ikki farin upp til faðirin; men far til brøður mínar og sig teimum: Eg fari upp til faðirs míns og faðirs tykkara, til Guðs míns og Guðs tykkara.«

Niðanfyri prenta vit tað, sum prestur segði um persónin Tórfinn Smith:

»Vit standa í dag við børuna hjá Tórfinn Smith og kunnu staðfesta, at eingin veit á morgni at siga, hvar hann á kvøldi gistir.

Tórfinn Smith varð føddur 27. mars 1946 og var sostatt 71 ára gamal, nú boð vóru eftir honum.

Hann hevur búð í Vági seinastu árin, og hann doyði í heiminum í Vági.

Tórfinn var havnarmaður, sonur Charles og Petru Smith. Charles var úr Vági, og Petra var úr Havn.

Tórfinn hevði góð evnir og kundi vera skjótur við einum kvikum og stuttligum aftursvari, um høvi var til tess. Eftir skúlaárin arbeiðdi hann á veðurstøðini í Havn, sum tá hoyrði undir Danmarks Meteorologiske Institut. Eisini arbeiðdi hann á Posthúsinum.

Tórfinn kom tíðliga at starvast á Sosialinum, og helst mundi fyrsta grein hansara snúgva seg um veðurstøðina, um tað at senda ballónir upp o. s. fr. Tá hann byrjaði at skriva, var prentsmiðjan hjá Karbech á Heygsbreyt, og sum einans 22 ára gamal gjørdist hann blaðstjóri, tá báðir blaðstjórnir, Villi Sørensen og Jákup Lindenskov bráðliga máttu leggja frá sær, tí teir tóku við sum landsstýrismenn eftir at Petur Mohr Dam, løgmaður, var deyður.

Í fyrstu syftu var Tórfinn Smith blaðstjóri til 1972. Hann var tó framvegis á blaðnum og hevði blaðleiðsluna um hendi og var fyrirtaksstjóri. Hetta tíðarskeiðið var Vilhelm Johannesen blaðstjóri. Men tá Vilhelm

Tórfinn Smith andaðist bráðliga týskvøldið 71 ára gamal. Í tveimum umførum var hann blaðstjóri á Sosialinum. Fyrru ferð sum bert 22 ára gamal í 1968 til 1973. Seinnu ferð frá 1979 til 1984

Johannesen gjørdist landsstýrismaður í 1979 vóru aftur boð eftir Tórfinni Smith sum blaðstjóra umframt fyrirtaksstjórarvið, og hesaferð var hann blaðstjóri í fimm ár.

Eftir tíðina á Sosialinum starvaðist hann í nøkur ár hjá byggifelagnum hjá Finni í Puntabyrgi.

Tað var undir leiðsluni hjá Tórfinn Smith, at Sosialurin fekk tað vit kunnu kalla eina professiónella redaktión við fleiri journalistum í starvi, og blaðhúsini á Argjum vórðu keypt.

Í 1984 stillaði Tórfinn Smith upp til býráðsvalið í Havn fyri Javnaðarflokkin. Hann varð valdur, og hann sat í býráðnum í 18 ár fram til 2004. Fyrst frá 1984-88 og so aftur frá 1990-2004.

Hann dugdi væl at taka til, skeldaði ikki, men var ein hvassur og litrikur eygleiðari, hevði politiskt tev, og man teljast millum teir fáu føroyingarnar, sum hava sitið til borðs við bæði Tage Erlander og Olof Palme.

Tórfinn Smith fór seinni í starv hjá Dimmalætting. Árin 1995 til 1999 arbeiðdi hann á skrivstovuni hjá Starvsmannafelagnum, og frá 2003 og til á sumri í fjør samskipaði hann útgávuna av Starvsblaðnum. Gjøgnum felagið Rit&Ráð, sum hann setti á

stovn í 2003, samkípaði Tórfinn blaðútgávuna hjá fleiri føroyskum fakfeløgum.

Tórfinn Smith var kendur fyri sítt blíðliga lyndi, skemtiligur var hann, gjørdi ikki manamun, og hann hevði ætlað sær til Havnar at hátíðarhalda 90 ára dagin hjá Sosialinum, men andaðist hann kvøldið fyri.

Á yngru árum var Torfinn saman við øðrum við til at stovna SU, Socialistiskt Ungmannafelag.

Helst mundi hann vera ávirkaður av pápanum úr Vági, sum kom úr einum virknum javnaðarumhvørvi har suðuri.

Felagið SU bleiv beinvegin eitt stórt felag og ferðaðist nógv kringlandið. Nógv javnaðarfólk vóru í skúlaflokkinum hjá Tórfinni, og ítrivið og frítíðarvirksemið í Havnini í sekstiárunum kann neyvan samanberast við tað, sum er at finna í dag.

Um hesa tíðina miðskeiðis í sekstiárunum fór Tórfinn sjálvur annar til Utøya í Noregi á legu, har fleiri ungdomar vóru savnaðir á javnaðarlegu. Teir ásannaðu, at ungdomurin í grannalondunum helst var komin longri á so nógvum økjum, enn her heima hjá okkum. Ikki bara tá kom til at seta telt upp, ið mundu ganga so sum so, fyri

ikki at tala um klædamótan, og helst mundu vælklíptu og finu unglingarnir úr Føroyum siggjast millum hini á leguni, ið flest øll gingu við síðum hári og troyggjum og viðum buksum.

SU gav eisini blaðið Bergmál út, og mundi blaðið yvirhála Sosialin: Prentað í litum, og sòlan gekk væl. Barn dómsheimið hjá Torfinni lá mitt í Havnini, har hann vaks upp saman við systirini Ellu, og altíð var mamman Petra klár við einum kaffimunni hava vinmenninir hjá Torfinni fortalt.

Tórfinn giftist Guðbjørg, og fingur tey børnini Erlu og Eyðun. Eyðun druknaði í 1998, og var hetta ein dyggur smeitur fyri alla familjuna. Veri hesin dagur, vit minnst tey, ið undan eru farin.

Seinni giftist hann Sonju, hvørs børn hann mundi taka til sín sum ein góður fosturpápi, og heldur ikki har er hann gloymdur.

Seinastu tíðina livdi hann saman við Jórún, sum hann hevði eina góða tíð saman við í heiminum í Vági, og í Vági dámdi honum sera væl. Hann treivst eisini væl millum vágbingar, og sum ein bygdamaður tók til um Tórfinn: betri psykologur fanst ikki.

Tórfinn var kendur sum ein vinsælur maður. Nú

hann fór um sýn, átti hann fyra abbabørn og eitt langabbabarn.

Eitt av hansara stóru ítrivum var urtagarðsarbæið, og lagnan vildi tað so, at Tórfinn doyði í gummi-stivlum. Men guðrøkin sum hann var arbeiðdi hann ikki heiligdag.

Vit sungu áðni í sálminum: Vermir nú ta stirdu jørð vársins lýkka blíða livnar tað, sum fell í jørð, grønkast foldin fríða. Lívga Guð so sinnið várt, linna lat, sum sviður svárt, legg tín frið í barmin. Dagurin er langur og ljósar, nú sprettur og spírar.

Í dag verður Tórfinn lagdur í jørðina á gravstaðið hjá foreldrum sínum. Men hetta merkir ikki, at kærleikin endar. Kærleikin endar ikki á gravarbakkanum, og størri kærleiki finst ikki enn at elska ein deyðan, tí tey krevja einki av okkum. Men við tí kristnu vónini jarða vit okkara deyðu við trúnni á eina gleðiliga uppreisn, har vit hitta hann, ið Maria Magdalena helt vera urtagarðsmannin.

Guðs ríki verður samaborið við eitt fræ, ið veksur seg til eitt træ, har himmalsins fuglar at enda byggja reiður í.

Í dag eru vit komin saman í kirkjuni, her fólk í øldir eru komin saman at finna ugga

styrk í myrkum tíðum. Tað er altíð syrgiligt, tá okkurt gott endar. Men tað er sum Mikkjal á Ryggi endar sálmin: Hann, sum leggur vetrarsnjó, hann, sum lýkku sendir, hann, sum dimmið burtur dró, sorg til sólskin vendir, hann, sum okkum elska man, hann, sum geva vil og kann sínum ævigt summar.

Vit biðja Harran ugga og styrkja tykkum, ið stóðu Tórfinni nær, við orðunum hjá Pæturi apostli, ið bæði verða søgd við doypifuntin, tá lívið byrjar, og við grøvina um eina løtu, tá vit lata okkara kæru í Guðs hendur:

Lovaður verði Guð og faðir várs Harra Jesu Krists, sum eftir miklu miskunn síni hevur endurføtt okkum til livandi vónar fyri uppreisn Jesu Krists frá deyðum Harrin styrki tykkum, ið varða av! Guds friður veri við okkum øllum. Guds friður veri við Tórfinn. Jesus fylgi tær. AMEN«

Vit á Sosialinum, sum hava starvast saman við Tórfinni og sum kendu hann sera væl, minnst hann sum ein fittan, blíðan og góðan starvsfelaga.

Friður veri við minninum um Tórfinn Smith.